

Sygn. akt II K 18/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07/05/2021 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia Agata Makowska - Boniecka

Protokolant - st. sekr. sądowy N. M.

przy udziale Prokuratora - ---

po rozpoznaniu w dniu 07/05/2021 r.

sprawy:

A. K. (1)

s. Z. i K. z domu M.

ur. (...) w C.

oskarżonego o to, że:

w dniu 28 grudnia 2020 roku około godziny 16.00 w C. na ulicy (...) po drodze publicznej w ruchu lądowym kierował pojazdem mechanicznym - O. (...) o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości z wynikiem 0,816 mg/1 alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k.

orzeka:

I. ustalając, iż oskarżony **A. K. (1)** dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu tj. występku z art. 178a § 1 k.k. oraz uznając, że wina oskarżonego oraz społeczna szkodliwość popełnionego czynu nie były znaczne, na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. w związku z art. 67 § 1 k.k. prowadzone przeciwko A. K. (1) postępowanie karne warunkowo umarza na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby od uprawomocnienia się wyroku,

II. na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. i art. 43a § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 3.000,- zł (trzy tysiące złotych),

III. na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku,

IV. na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet środka karnego orzeczonego w punkcie III wyroku zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 28 grudnia 2020 r. przyjmując, iż jeden dzień zatrzymania prawa jazdy odpowiada jednemu dniowi zakazu prowadzenia pojazdów,

V. wymierza oskarżonemu opłatę sądową w kwocie 100,- zł (sto złotych) i obciąża go wydatkami postępowania w kwocie 70,- zł (siedemdziesiąt złotych).

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>II K 18/21</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	A. K. (1)	W dniu 28 grudnia 2020 roku około godziny 16.00 w C. na ulicy (...) po drodze publicznej w ruchu lądowym kierował pojazdem mechanicznym - O. (...) o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości z wynikiem 0,816 mg/1 alkoholu w	

		wydechany powietrzem, tj. przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k.	
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 28 grudnia 2020 r. do A. K. (1) w przeddzień jego urodzin przyjechał kolega i wspólnie do południa spożywali alkohol w postaci wódki i piwa. Ok. 16:00 A. K. zorientował się, że jego samochód O. (...) o nr rej. (...) jest zaparkowany we wspólnym wjeździe do posesji jego i jego szwagra i uniemożliwia zaparkowanie samochodu szwagra. W związku z tym A. K. (1) postanowił przeparkować samochód. Nie miał zamiaru nigdzie nim jechać, wyszedł z domu w kłapkach i swetrze (bezrękawniku) i wyjechawszy samochodem z wjazdu na posesję przestawił go wzdłuż ul. (...), po prawej stronie przy krawędzi jezdni. W trakcie wykonywania tego manewru oparł się przodem swojego pojazdu o tył zaparkowanego tam pojazdu marki M., w którym siedziała wraz z córką J. M. (1). Po ujawnieniu, że doszło do kontaktu pojazdów zadzwoniła ona po swojego męża J. M. (2), który po dotarciu na miejsce nie zdołał się</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wyjaśnienia oskarżonego 2. Zeznania świadków J. i J. M. 3. Notatka urzędowa 4. Protokół użycia A-sensora 5. Wydruk pełny treści księgi wiecz. 6. Pismo Burmistrza Miasta C. 7. Dane o karalności 	<p>10-11, 57</p> <p>37-38, 41-42</p> <p>1-2</p> <p>3-4</p> <p>17-20</p> <p>21</p> <p>46</p>	

porozumieć z A. K. (1) co do spisania oświadczenia uczestników kolizji. J. M. (2) wyczuł od A. K. woń alkoholu z ust, w związku z czym zaalarmował Policję i zaprowadził A. K. do znajdującej się po przeciwnej stronie ulicy (...). W wyniku przeprowadzonych badań ujawniono, że A. K. (1) był w stanie nietrzeźwości z wynikiem 0,816 mg/1 alkoholu w wydychanym powietrzu (I badanie) i 0,963 mg/1 alkoholu w wydychanym powietrzu (II badanie).

A. K. (1) ma (...), jest żonaty, ojciec 3 dzieci w wieku(...), ma 4 osoby na utrzymaniu. Ma wykształcenie (...), zawód: (...), prowadzi własną działalność gospodarczą polegającą na naprawach silników, osiąga dochód ok. 3.000 zł miesięcznie. Posiada majątek w postaci domu o pow. 70 m2 i samochodu O. (...) wartości ok. 10.000 zł. Nie był karany sędownie.

1.2. Fakty uznane za nieudowodnione

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.	Ad. 1 – 10	Przy ustaleniu stanu faktycznego Sąd uwzględnił wyjaśnienia oskarżonego oraz zeznania świadków w zakresie opisanego przez nich przebiegu zdarzenia, gdyż są one ze sobą w całości zgodne oraz zgodne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym w postaci dokumentów, takich jak protokoły badania stanu trzeźwości, informacji o karalności i in. Zeznania świadków i wyjaśnienia oskarżonego były ze sobą zbieżne i logiczne, a przez to wiarygodne. Sąd uwzględnił dokumenty zgromadzone w sprawie, nie znajdując podstaw dla podważenia waloru ich wiarygodności, albowiem wystawione zostały one przez osoby lub instytucje do tego uprawnione z zachowaniem przewidzianych ku temu	

		procedur, a ich treść nie była w toku postępowania kwestionowana przez strony.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	A. K. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Uznając sprawstwo oskarżonego A. K. (1) co do zarzuczonego mu czynu za w pełni dowiedzione Sąd skorzystał z możliwości przewidzianej w treści			

art. 66 § 1 kk i warunkowo umorzył wobec oskarżonego postępowanie karne na okres jednego roku próby. Zagrożenie sankcją karną, przewidziane w art. 178a § 1 kk mieści się w granicach określonych przez art. 66 § 2 kk, co pozwoliło na uznanie, iż spełniona została formalna przesłanka, która pozwala Sądowi na zastosowanie tej wyjątkowej instytucji prawa karnego, jakim jest warunkowe umorzenie postępowania wobec dotąd niekaranego sprawcy czynu.

Sąd rozważył także na tle ujawnionych materiałów sprawy zakres społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu, biorąc pod uwagę okoliczności strony przedmiotowej i podmiotowej.

Sąd stwierdził po pierwsze, że oskarżony w rzeczywistości prowadził pojazd w stanie nietrzeźwości, spełniając warunki, które ustawodawca wymienił w art. 178a §1 kk.

A. K. (1) nie był trzeźwy, prowadząc pojazd na drodze publicznej, zawartość alkoholu w jego organizmie była znaczna. Badanie alkometrem wskazało wartość 0,816 mg/l (następnie kolejno: 0,963 mg/l, 0,988 mg/

l), zatem domniemywać można, że alkohol w ciele oskarżonego ulegał jeszcze wchłanianiu. Oskarżony spożywał alkohol tego samego dnia w postaci 2 piw i 0,7 l wódki,

Jednak zamiarem oskarżonego nie było prowadzenie pojazdu. Wyszedł on z domu zimą w samych klapkach, bez kurtki, chcąc tylko wystawić samochód na drogę przed dom, gdyż tarasował on wjazd samochodowi szwagra. Przejechał tylko nieznaczną odległość (2-3 metry). Nie ma podstaw do kwestionowania wiarygodności twierdzeń oskarżonego w tym zakresie.

Przedstawione wyżej okoliczności w niczym nie uzasadniają zachowania oskarżonego, pozwalają jednak na znalezienie jego motywów, w pewien sposób tłumaczących go. Oskarżony nie podjął się prowadzenia pojazdu na drodze publicznej, chciał go jedynie przeparkować. W praktyce tutejszego Sądu nie zdarzało się wcześniej, by osoba prowadząca pojazd w stanie nietrzeźwości z tak wysokim wynikiem zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu mogła liczyć na dobrodziejstwo warunkowego umorzenia postępowania. Choć nie ma oczywiście żadnych

przeliczników w tym zakresie, do tej pory 1 promil alkoholu (ok. 0,40-0,50 mg/l) stanowił granicę, od której reakcją Sądu było już zazwyczaj skazanie sprawcy. Jednak trzeba wziąć pod uwagę, że w praktyce tutejszego Sądu warunkowo umarzano postępowanie wobec sprawców, którzy prowadzili pojazdy w stanie nietrzeźwości po drogach publicznych, na których odbywał się ruch pojazdów, przejeżdżając niejednokrotnie znaczne odległości, a których podróż kończyła dopiero kontrola trzeźwości. Nie ma powodu, by oskarżonego, który w ogóle nie miał zamiaru nigdzie jechać, który faktycznie przejechał zaledwie 2-3 metry, traktować surowiej od w/w osób.

Sąd wziął także pod uwagę i to, że oskarżony nie był dotąd karany za przestępstwa, nie odnotowano popełnienia przez niego wykroczeń, a sposób jego życia przed popełnieniem przypisanego mu czynu pozwala na stwierdzenie, że czyn, którego popełnienia się dopuścił stanowił, co prawda ze wszech miar naganny, lecz tylko eksces w stosunku do jego dotychczasowego trybu życia.

Powołane powyżej okoliczności pozwoliły Sądowi na przyjęcie stanowiska, iż społeczna szkodliwość czynu oskarżonego nie jest znaczna.

Sąd umarzając wobec oskarżonego postępowanie karne wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które powinny zostać wobec A. K. (1) osiągnięte w wyniku przeprowadzonego postępowania. Zdaniem Sądu już sam fakt postawienia mu tak haniebnego zarzutu i występowania przed Sądem w charakterze oskarżonego był dla oskarżonego wystarczającym upokorzeniem oraz powinien niewątpliwie odstraszyć go od ponownego wejścia na drogę przestępstwa i spełnić swój cel prewencji indywidualnej.

Postępowanie karne winno spełnić również swoje cele, jeśli chodzi o prewencję generalną. Podkreślić należy, że społeczność lokalna, wśród której orzeczenia sądu rejonowego kształtują politykę karną, musi mieć świadomość tego, że przestępstwo, szczególnie tego typu, co popełnione przez oskarżonego występki, spotka się ze zdecydowaną reakcją organów wymiaru

sprawiedliwości,
kształtując z drugiej strony
postawy akceptowane
społecznie. Chodzi zatem
o utwierdzenie
społeczeństwa w
przekonaniu, że przepisy
prawa karnego zapewniają
skuteczne ściganie
sprawców i że każdy
poniesie
odpowiedzialność w
wypadku ich naruszenia.
Wiąże się to oczywiście z
poczuciem
sprawiedliwości
społecznej, wedle której
wysuwany pod adresem
sądu oczekiwaniem jest,
by orzekał on w sposób
sprawiedliwy, dający przy
tym efekt eliminowania
negatywnych,
przestępczych zachowań.

Zdaniem Sądu odstępianie
od wymierzenia
oskarżonemu kary i
warunkowe umorzenie
postępowania karnego nie
stoi w sprzeczności
z zasadą kształtowania
świadomości prawnej
społeczeństwa,
uwidocznionej w treści art.
53 § 1 kk. Jak już była
mowa wyżej, zastosowanie
wobec A. K. (1) represji
karnej poprzez orzeczenie
kary byłoby w opinii Sądu,
na tle ujawnionych wyżej
okoliczności, środkiem
zbyt surowym, a
wymieniona wyżej zasada
zrealizowana została już
poprzez szybkie ustalenie
sprawcy przestępstwa i
jego osądzenie.

	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			

4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.	II i III	II i III	<p>W celu wzmocnienia skutków, o których mowa była wyżej Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku i wymierzył oskarżonemu świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 3.000,- złotych.</p> <p>Zasądzenie przez Sąd świadczenia pieniężnego na rzecz instytucji, wymienionej w dyspozycji art. 43a § 1 kk wspomóc ma wychowawczą rolę, jaką niniejsze orzeczenie wypełnić ma tak w stosunku do osoby oskarżonego, jaki i wobec wszelkich możliwych odbiorców treści decyzji Sądu. Sytuacja materialna oskarżonego nie stoi, w opinii Sądu, na przeszkodzie, by z możliwości wskazanej przez ustawodawcę w art. 67 § 3 w zw. z art. 39 pkt</p>

7 w zw. z art. 43a § 1 kk skorzystać, a wymieniona w wyroku kwota 3.000,- zł (w wysokości jednomiesięcznych dochodów oskarżonego) leży w zakresie możliwości finansowych A. K., który będzie musiał podjąć starania, aby poczynić oszczędności, pozwalające na uiszczenie zasądzonego świadczenia, choćby w ratach.

Orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w przedmiotowej sprawie z uwagi na treść art. 67 § 3 kk nie było obligatoryjne. Sąd uznał jednak, że oskarżony ponieść musi konsekwencje swego zachowania także i w zakresie pozbawienia go możliwości kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi w ruchu lądowym.

Orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów, obok świadczenia pieniężnego było w istocie jedyną konsekwencją popełnienia przez niego przestępstwa i w przedmiotowej sprawie nie mogło być mowy o odstąpieniu od orzeczenia tego środka karnego. W ocenie Sądu nieorzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych wobec oskarżonego wskazywałoby na pobłażliwe traktowanie czynu oskarżonego i

utwierdziłoby jego samego, jak też i jego otoczenie, w przekonaniu o tolerowaniu podobnych zachowań. Wzgląd na społeczne oddziaływanie kary jest w przedmiotowej sprawie nie do przecenienia gdy uwzględni się, że wyroki tutejszego Sądu funkcjonują w stosunkowo małej społeczności, gdzie kształtowanie w społeczeństwie właściwych postaw społecznych i prawnych ma szczególnie istotne znaczenie w kontekście prewencji ogólnej. Do tej pory w praktyce orzeczniczej Sądu nie zdarzył się jeszcze wyrok osądający sprawcę z art. 178a § 1 k.k., w którym odstąpiono by od orzeczenia tego środka.

Zgodnie z zapisem w art. 67 § 3 k.k. zakaz taki mógł być orzeczony na czas do 2 lat. Okoliczności sprawy, dotyczące osoby oskarżonego i mające wpływ na zastosowanie instytucji warunkowego umorzenia postępowania spowodowały, że Sąd poprzestał na zastosowaniu środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na krótszy z możliwych okresów, stosując go wobec oskarżonego na czas jednego roku. Trudno bowiem przyjmować jakiś matematyczny wzór przeliczając ilość promili

			<p>na lata zakazu, pomijając oczywiste różnice, dotyczące cech indywidualizujących poszczególnych sprawców tego typu przestępstw. Inny, niż zastosowany wymiar orzeczonego zakazu byłby sprzeczny z funkcjami, jakie ten środek karny ma wobec niego spełnić. Środek karny, podobnie jak i kara, nie ma być odwetem, czy mechanicznym i matematycznym przeliczeniem uzyskanych w sprawie danych. A. K. (1) nie należy do kategorii sprawców na tyle niepoprawnych, by uzasadniało to orzeczenie wobec niego dłuższej eliminacji z ruchu drogowego jako kierowcy. Pozbawienie oskarżonego możliwości prowadzenia pojazdów nawet na okres 1 roku jest już dla niego wystarczającą uciążliwością, gdyż musiał on całkowicie przeorganizować sposób prowadzenia swojej działalności gospodarczej. Obecnie musi płacić innym osobom za kurs, by móc pojechać do pracy (dojeżdża do klientów jako mechanik naprawiający silniki) czy po materiały.</p>
<p>5. INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>

	z wyroku	do przypisanego czynu	
1.	IV	IV	Na podstawie na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet środka karnego orzeczonego w punkcie III wyroku Sąd zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 28 grudnia 2020 roku przyjmując, iż jeden dzień zatrzymania prawa jazdy odpowiada jednemu dniowi zakazu prowadzenia pojazdów.
6. INNE ZAGADNIENIA			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOSZTY PROCESU			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
V.	O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie		

art. 626 § 1 kpk i art. 627 kpk, zaś o opłacie sądowej na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.), uwzględniając w tym zakresie sytuację materialną i rodzinną oskarżonego oraz zakres nałożonych na niego w wyroku obowiązków o charakterze majątkowym. Na koszty złożyły się: koszty postępowania przygotowawczego w kwocie 50 zł i ryczałt za doręczenia 20 zł.

8. PODPIS

C., dnia 20 maja 2021 roku